

датъ единъ другъ така и сами-те тія елемен-
ти боряця помежду си трѣба ли и человѣцы-
те да ся носятъ така? Нѣ побратиме! отговори
добрый Парія; но всякий ще намерн въ сердце-
то си, правило-то на поведеніе-то си, ако серд-
це-то иу е простѣ. Естество-то начертало е
въ него тойзи знакъ: **ЩО ТЫ НЕНАВИДИШЪ**
ДРУГОМУ НЕ СТРУВАЙ. — Воистинна, рече До-
кторъ-атъ, то е распоредило ползы-те на чоло-
вѣческій родъ споредъ полза-та намъ. А рели-
гіозны-те истины како щемъ гы откры между то-
лько преданія, и поклонства, кон-то раздѣляватъ
народы-те? — Въ исто-то естество отговори
Парія-та. Ако да посмотриме сосъ сердце про-
сто, ще видиме Бога въ Всемогущество-то, въ
познаніе-то на негова-та благость; и понеже сме
безсилни, неученни и окаянни, това е доста да
ны побуди на непріпирателно до конца на жи-
вота поклонство, на моленіе и на любовь къ
Вседержителю.”

“ Удивително, рече Англичанинъ-атъ. Но
скажи мн, когда найде иѣкой една истина, тре-
ба ли да я изявява на другы? Ако я обнародова-
шъ, гонишися отъ безчетны человѣцы, кои-то
ся препитавать отъ противна-та измама, като